

ЧЛѢНЪ 5.

Ео има монастыра преди много години оставена и опустошена, нито Велика-та Църква, нито мѣстныя-тъ Архїерей може да назове и опредѣли Игѹменъ. И понеже не е простено да се усвоаватъ монастырскы-ты приходи чрезъ такова игѹменство, което се съ коварство земя, таковыя-тъ по просто названїе Игѹменъ ще се уничтожава. И за подобны-ты монастыри, щомъ се даде причина чрезъ Огнодъ-тъ и чрезъ Слѹксеныя-тъ Оовѣтъ, или отъ помѣстныя-тъ Архїерей, или отъ ближны ты села, става грижа и попеченїе за да бы се възобновили въ три годишно разстоянїе, чрезъ единъ нарочно опредѣленъ комисїѹ, или ако не бы то могло да бжде, а то да се зематъ другы общепользны мѣрки, щото приходи-ти мѹ, които до тога съ се грабили, да се употребаватъ за напредъ за улгченїе на народны-ты потребности и за содержанїе на общенародны заведенїа въ ползъ на ближны-ты Христїаны.

ЧЛѢНЪ 6.

Коако-то монастыри иматъ земя, които се пактосватъ (даватъ съ кирїѹ) и най пече у